

Joi, 14 Mai, 2026

Mc. Isidor din Hios; Sf. Sfințit Mc. Tera- pont, episcopul Ciprului

Faptele Apostolilor 14

²⁰ Dar înconjurându-l ucenicii, el s'a sculat și a intrat în cetate. Și a doua zi s'a dus cu Barnaba la Derbe.

²¹ Și binevestind ei în cetatea aceea și făcând ucenici mulți, s'au înapoiat la Listra, la Iconiu și la Antiohia,

²² întărind sufletele ucenicilor și îndemnându-i să stăruie în credință, că „prin multe necazuri trebuie să intrăm în împărăția lui Dumnezeu”.

²³ Și hirotonindu-le preoți în fiecare Biserică¹, rugându-se cu postiri, i-au încredințat Domnului în Care crezuseră.

²⁴ Și străbătând Pisidia, au venit

¹Din text reiese că: Pavel și Barnaba au întemeiat Biserici locale; preoții acestora nu au fost aleși de popor, ci desemnați direct de cei doi apostoli și hirotoniți prin punerea mâinilor (vezi și Tit 1, 5). Grecesul *heirotonéo* înseamnă a alege pe cineva prin ridicare de mâini (când e vorba de mulțime) sau prin punerea mâinilor (când e vorba de un singur oficiant sau de câțiva).

în Pamfilia.

²⁵ Și după ce au grăit cuvântul Domnului în Perga, au coborât la Atalia.

²⁶ Și de acolo au mers cu corabia spre Antiohia, de unde fuseseră ei încredințați harului lui Dumnezeu spre lucrarea pe care-au împlinit-o.

²⁷ Și venind și adunând Biserica, au vestit câte a făcut Dumnezeu cu ei și că El le-a deschis păgânilor ușa credinței.

²⁸ Și nu puțină vreme au rămas acolo cu ucenicii.

Faptele Apostolilor 15

¹ Și unii, coborându-se din Iudeea, învățau pe frați că: „Dacă nu vă tăiați împrejur, după predania lui Moise, nu vă puteți mântui”.

² Și după ce nu puțină împotrivi-re și gâlceavă au făcut ei asupra lui Pavel și Barnaba, au rânduit ca Pavel și Barnaba și alți câțiva dintre ei să se suie la apostolii și la preoții din Ierusalim pentru această întrebare.

3 Așadar, trimiși fiind ei de Biserică, au trecut prin Fenicia și prin Samaria, istorisind despre revenirea păgânilor; și mare bucurie le făceau tuturor fraților.

4 Și sosind ei la Ierusalim, au fost primiți de Biserică și de apostoli și de preoți și au vestit câte a făcut Dumnezeu cu ei.

Ioan 9

39 Și Iisus a zis: „Spre judecată am venit în lumea aceasta, pentru ca cei ce nu văd să vadă, iar cei ce văd să fie orbi”.

40 Au auzit acestea unii dintre fariseii care erau cu El și I-au zis: „Nu cumva și noi suntem orbi?”

41 Iisus le-a zis: „Dacă ați fi orbi, n'ați avea păcat. Dar pentru că acum ziceți: Vedem..., păcatul vostru rămâne.

Ioan 10

1 Adevăr, adevăr vă spun: Cel ce nu intră pe ușă în staulul oilor, ci sare pe oareunde, acela este fur și tâlhar.

2 Dar cel ce intră pe ușă este păstorul oilor.

3 Acestuia portarul îi deschide și oile ascultă de glasul lui și el își cheamă oile pe nume și le scoate

afară.

4 Și când pe toate ale lui le scoate afară, el merge înaintea lor și oile îl urmează, fiindcă-i cunosc glasul.

5 Dar pe un străin ele nu-l urmează, ci fug de el, fiindcă ele nu cunosc glasul străinilor”.

6 Această pildă le-a spus-o Iisus, dar ei n'au înțeles ce însemnau cele ce le grăia².

7 A zis deci iarăși Iisus: „Adevăr, adevăr vă spun: Eu sunt ușa oilor.

8 Toți câți au venit mai înainte de Mine sunt furi și tâlhari, iar oile nu i-au ascultat.

9 Eu sunt ușa. De va intra cineva prin Mine, se va mântui; și va intra și va ieși și pășune va afla.

² Fariseii cei orbi, care nu pricepeau că lor li se adresează pilda.

„Și a zis Iisus: Spre judecată am venit în lumea aceasta, ca cei care nu văd să vadă, iar cei ce văd să fie orbi.”

„Cei ce nu văd” sunt poporul simplu, care credea, întru simplitatea inimii lui, în Domnul; iar „cei ce văd” sunt cărturarii și înțelepții de atunci, care din pricina trufiei minții lor nu credeau și nici pe popor nu-l lăsau să creadă. „Inteligenții” noștri se socot clarvăzători; și fiindcă se socot astfel, se înstrăinează de credința în Domnul, de care se țin strâns cei simpli cu inima și mintea. Și după adevărul Domnului, orbi sunt ei, iar poporul vede. Sunt întocmai ca acele păsări care văd noaptea, iar ziua nu. Adevărul lui Hristos e întunecat pentru ei, iar minciuna, care este potrivnică acestui adevăr, lor li se pare limpede, fiindcă este stihia lor. Oricât ar sărea în ochi acest fapt, ei tot sunt gata să întrebe: „Oare și noi suntem orbi?”. Nu-i nimic de ascuns: orbi sunt. Și întrucât sunt orbi din vina lor, păcatul orbirii și nevederii luminii rămâne asupra lor. Puteți vedea, însă nu vreți,

³ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*